

Nasıl anlaşıldığından korkmaya başladığında artık yazamazsın. *Söylediklerin aleyhinde delil olarak kullanılabilir* dediklerinde, konuşmak imkansızlaşır. Yazı insana kendini ve dünyayı unutturmadığı sürece yazılmaya layık değildir.

Sen nasıl böyle söylersin? sorusunun cevabı yoktur. Çünkü bilmezsin, belki karşındaki senin kendini peygamber ilan ettiğini sanıyordur. (Başıma geldi.)

Ya hiç ortaya çıkmayacak, yazmayacak ve paylaşmayacaksın, ya da ekseriyetin seni kendi bildiği gibi anladığını kabul edeceksin ve başına geleceklere katlanacaksın. Değer mi derlerse, evet, değer.

Yazmak melamettir.

Onlar (iplerini) atınca, Musa dedi ki: «Sizin getirdiğiniz sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez...

İpler çeşit çeşit. Bir takım bağlantılar. Bir takım tezgahlar. Bir takım klikler.

Onlar tezgahlarını kuracak, sonra bir de bakmışsın hepsini yutan bir yılan gelmiş.

Sadece silen el hakikati yazabilir. – Meister Eckhart

Kendini bilen, hakikati bilir. Kendini silen, hakikati yazar.

Nouman Ali vs. Phenouman Ali

Numan Ali Han'ı severim. Biraz *overrated* bulduğum olur ama o kadar olsun. *Meşhur* olunca, normal.

Burada insanların bir defa *kurumlara* mensup olduklarında, nasıl kurum aidiyetlerini, şahsi ahlaklarının üzerinde tutabildiklerini söylemişimdir. Buna benzer bir olay, muhtemelen *meşhur* olunca da oluyor. Korumak zorunda olduğun bir *kimlik* var ve başka konularda tenezzül etmeyeceğin bir takım faaliyetleri, bunu korumak için yapabilirsin. Aynı şekilde *içi başka, dışı başka* olmak da böyle, burada *hoca* olsam, *İslam davasını yüceltmek* gibi heveslerim olsa, *takipçi* edinmeye çalışsam herhalde *şundan şüphe duyuyorum, bunda eksiklik buluyorum* diye yazamam.

Vaizlerin meselesi de bu. Amacınız bulduğunuz *hakikati* insanlara en güzel şekilde aktarmak olduğunda, artık elinizdeki üzerinde fazla tefekkür etme imkanınız sınırlı oluyor.

Bir şey olmadığında mütevazı olmak da kolay. İnsanın imtihanı *olduğunu düşündüğünde* başlıyor. Tevazu da orada, belki. İnsanın *olduğunu* bildiği halde, bunun önemsizliğini doğru kavramasında. *Olmamış gibi yapmak* değil, *olduysam da en önemlisi bu değil* diyebilmek, *diğer insanların katkısı, Allah'ın yardımıyla* diyebilmek, *daha iyileri de var* diyebilmek. Yoksa *aslında müthişim ama bunu sana (ezmemek için) söylemiyorum* diye bir tevazu değil.

İnsanın mutlu olmayı ertelemesi. İnsan *mutluluk* ararken ölüyor. *Mutluluk* nedir diye bakıyorsun, her zaman bir adım sonrası.

Bir yandan da şu: Mutluluk kolay olsaydı, insanın *medeniyet* kurmak için bir sebebi kalmazdı. *Medeniyet* mutsuz insanların icadı. Mutluluk ararken, bir yandan da geliştirdikleri, kendilerini ve etraflarındaki daha mutlu edeceklerini düşündükleri...

O halde, medeniyeti mutsuz insanlara borçluyuz. Ancak bu da *hareket edemeyecek kadar mutsuz* olanlara değil. Hareket edebilecek kadar mutlu, duracak kadar mutlu olmayanlara.

O halde mutluluğu arayan insan aslında *norm*. Mutluluk aranan bir şey, sahip olunan, içine dalınan değil. *Nasıl mutlu olunur?* diye sorunca da bu: Arayarak.

God exists since mathematics is consistent, and the devil exists since we cannot prove the consistency. ~Morris Kline

Tanrı vardır çünkü matematik tutarlıdır ve şeytan vardır çünkü tutarlılığı ispat edemeyiz. – Morris Kline

Dünyanın tutarlılığı önemli bir *ispat konusu*. Varlığın tutarlı ve *bilinebilir* olması, bu varlığın *bilinmek* için yaratıldığına bir delil. Ancak bunu sadece *varlığa* bakarak ispat edemeyiz, burada da kişinin *imanı* gerekir.

Varlığın bilinmek için yaratıldığını nasıl bilebilirsin?

İslam'ın sektleri arasında nasıl tercih yaparsın? *Doğru dinin en doğru yorumunun kendisinde olduğuna* inanan sektlerden hangisi?

Senden *daha rahat* olana mürchie, *daha yobaz* olana harici diyorsun, kendin de zaten hak yoldasın. Kimse *ben hak yolda değilim, hak yol az ileride* demiyor.

Bunun sebebi ne diye düşünürken: Eğer satacak bir malın varsa ve onu satmaya çalışıyorsan, pazar da darsa, oyun 0-tabanlıysa yani ben kazanınca sen kaybediyor, sen kazanınca ben kaybediyorsam, en iyi strateji bu. *Madem hak yolda değilsin, neden konuşup duruyorsun?* sorusuyla *madem bunlar yeterince iyi mal değil, neden satıyorsun?* sorusu birbirine benziyor.

Mamafih mesele şu: Hakikat bir mal değil. Bana satınca, sende bir azalma meydana gelmiyor. O halde hakikati meta haline getirenlerin maksadı da hak yol değil.

Şair kim olursa olsun, şiirle dalga geçmeyi seviyorum. Böyle bir *kasıntı* edebiyata karşılık, insanın kelimelerle oynadığı çaresizlik edebiyatı benim için şiir.

Notların arasından *karnım karnına değdi yokun* diye bir satır çıktı. Necip Fazıl'ın Çile şiirindeki bir mısraya atıf, *burnum burnuna değdi yokun* diyen.

Bunun düşünürken, mısradaki *yok* yerine *bok* yazmanın konuyu daha somut şekilde anlattığını farkettim. Ben böyle soyut sözlerin arka arkaya dizildiği şiirlerden artık keyif almıyorum. *Mücerred Fikir* diyorlar ama o kadar mücerred ki, manası cırcır oluyor.

İnsanlara *kainatın bir simülasyon olabileceğini* söylediğimde bana *zaten bizim eski kitaplar da bunu söylüyor* diyorlar. Evet, eski kitaplarda da kainatın *gerçek* olmadığını, *ölünce uykudan uyanacağımız* yazıyor. Ama böyle bir bakışla konuya dahil olunca, *simülasyon* dediğimizin ne olduğu da kayboluyor.

Bu dünyaya benzeyen bir dünyada, bu dünyadaki bilgisayarlara benzeyen bilgisayarlar olduğunu ve onların da bu dünyayı *simüle ettiklerini* söylüyor bu *simülasyonistler*. Burada *nasıl bilebiliriz?* veya *o bilgisayarları nasıl bozabiliriz?* diye sorular oluyor. Uzay-zaman eğer sadece bilgisayar hafızasında yer alan bir şeyse, nasıl olur da o bilgisayarın fişini çeker veya yazılan programda hata bulabiliriz?

Bu düşünce, ezelden gelen *hayali dünya* düşüncesinden farklı. Çünkü hayali dünyada, bir yerde solipsizme çıkan, bu kainatın tamamen *benim için yaratıldığı* veya *benden ibaret olduğu* gibi düşünceler var. Bu bir yandan da, dünyanın kurallarının *o kadar da net* olmadığını telmihini içeriyor. Simülasyon ise, kuralların net olduğunu, ancak eksikler bulunabileceğini söylüyor.